

I førstnævnte henseende tænkes der bl. a. på, at de mange konferencer og møder ikke alle kan betjenes af FNs og særorganisationernes faste personale, hvorfor der i betydeligt omfang må anvendes midlertidigt ansat og derfor mere kostbart personale. I sidstnævnte henseende er det især trænet konferencepersonale og dygtige tolke og oversættere, som det skorter på, idet der er et meget begrænset udbud af sådan medhjælp.

En af ECOSOCs særlige udvalg for koordination (nu program- og koordinationsudvalget) fremsat tanke om, at Generalforsamlingen opretter et særligt konferenceudvalg direkte under sig, vandt stigende tilslutning blandt 5. udvalgs medlemmer, og et af New Zealand med Canada, Japan, Kenya, Norge og Philippinerne fremsat resolutionsforslag herom fandt derfor bred støtte. Ifølge resolutionsudkastet, som 5. udvalg vedtog med 60 stemmer for, ingen imod, idet 2 afstod fra at stemme, oprettes foreløbig for en periode af 3 år og på forsøgsvis grundlag *et konferenceudvalg bestående af 15 medlemslande* udpeget af Generalforsamlingens præsident på grundlag af en bred geografisk fordeling. Dette udvalg skal hvert år forelægge Generalforsamlingen en fast konferencekalender for FN for det følgende år og i øvrigt behandle sådanne konferenceanliggender, som Generalforsamlingen måtte pålægge udvalget.

Resolutionen blev den 20. december 1966 enstemmigt vedtaget i plenarforsamlingen (res. 2239).

5. udvalgs beretning: A/6629.

Præsidenten for Generalforsamlingen har senere udpeget fig. stater som medlemmer af konferenceudvalget: Algeriet, Burma, Congos demokratiske Republik, Frankrig, Indien, Jamaica, Japan, New Zealand, Spanien, Storbritannien, Tjekkosllovakiet, USA, USSR, Venezuela og Zambia.

Påligningsskala for fordeling af FNs udgifter.

(Dagsordenens punkt 77).

5. udvalg behandlede den 15. og 16. december 1966 spørgsmålet om skalaen for medlemsbidrag.

Da påligningsskalaen er fastsat for årene 1965-67, fandt der kun en ret kort drøftelse sted om denne sag. Brasilien og Rumænien kritiserede det nuværende påligningssystem, som anvender et kriterium om en per capita indkomst på \$ 1.000, og anbefalede, at man ved næste revision af skalaen lægger vægt på landenes behov for udvikling. Rumænien fandt, at man også burde tage andre „subjektive“ faktorer i betragtning, f. eks. valutaens stilling. Kina udtalte, at dets bidragsprocent ikke var udtryk for landets evne til at betale og anmodede om, at spørgsmålet blev taget op ved næste revision af skalaen.

En resolution om bidragsprocenten for de nye medlemslande, Barbados, Botswana, Guyana og Lesotho, der fastsættes til minimumsbidraget (0,04 pct.) og for Indonesien (0,39 pct.) blev enstemmigt vedtaget i udvalget og plenarforsamlingen (res. 2240).

Man godkendte ligeledes de af generalsekretæren for Indonesien foreslåede bidrag til FN for 1965 og 1966.

5. udvalgs beretning: A/6630.

Administrativ og budgetmæssig koordinering mellem FN og særorganisationerne samt IAEA.

(Dagsordenens punkter 79 og 12).

5. udvalg behandlede den 6. og 7. december 1966 det rådgivende udvalgs beretning om ovennævnte emne, en beretning fra generalsekretæren indeholdende sammenlignende budget- og regnskabsdata for FN, særorganisationerne og IAEA for årene 1965-67 samt ECOSOCs beretning for perioden 1. august 1965-5. august 1966, kapitel I og XIV, ligeledes vedrørende spørgsmålet.

Under debatten støttede en række lande (USA, Canada, New Zealand og Israel) det rådgivende udvalgs anbefaling om, at den administrative koordinationskomite (ACC) udvikles fra alene at være et rent koordinationsorgan til at blive et internt sekretariatsorgan på højt niveau med en aktiv rolle i koordinationsspørgsmål, også med hensyn til sagerens substans. USSR gik imod dette.

I det rådgivende udvalgs beretning gøres opmærksom på, at der endnu er forskelle mellem FNs bidragskala og bidrags-